

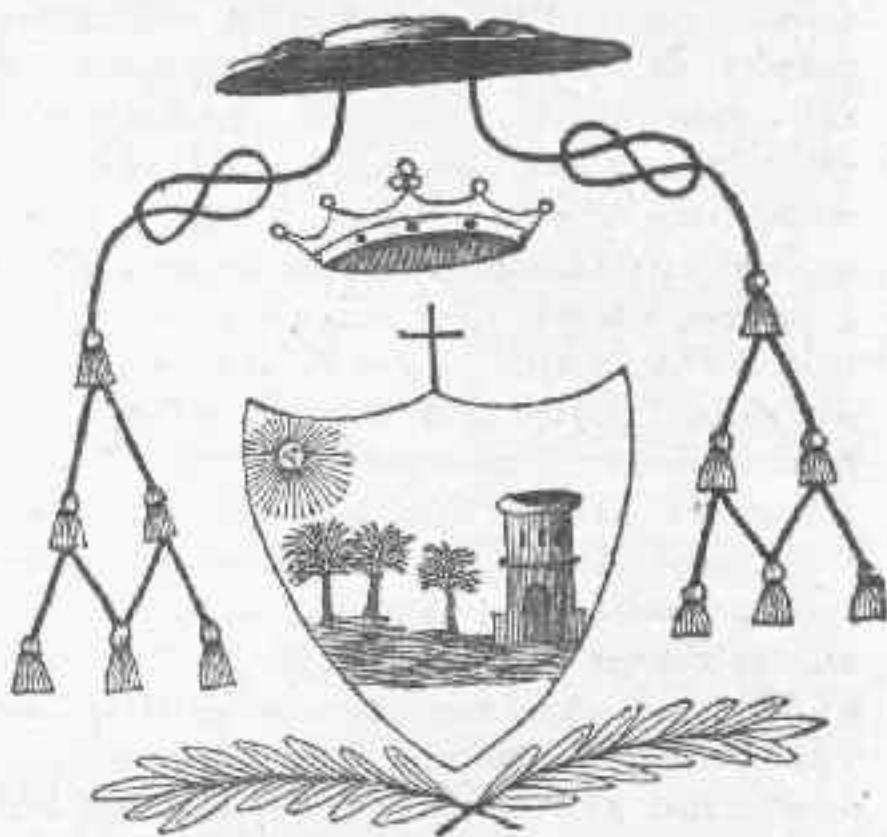
ἡ μόνη ἐπιζήσασα καὶ κληρονόμος τῆς ιδιοκτησίας τοῦ Θεοδώρου, ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ ἀποθανόντος· ὥστε ὁ τελευταῖος τῶν Παλαιολόγων ἀναπαύεται ἐν τῇ ἐνοριακῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν τῇ νήτῳ Βαρβάδᾳ, καὶ τὸ κτῆμα τὸ πρῶτον ἀνήκον εἰς τὸν ἀπόγονον τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων ἀπαρτίζει νῦν μέρος τῆς Κλιφτονείου Στοᾶς (Clifton Hall) καὶ τοῦ Ἀσφορδείου Ἀγροῦ (Ashford Ground). Συμπαράβαλλοντες τὰς περιστάσεις ταύτας, καὶ σκεπτόμενοι πόσον ἐντελὴς ἡ διαθήκη τοῦ Φερδινάνδου ἐνισχύει τὴν Ἀνδουλήρειον ἐπιγραφὴν, περὶ ἧς πιθανῶς ἐκεῖνος οὐδὲν ἐγίνωσκεν, ὑποθέτομεν τὴ γενεαλογικὴν πρόβλημα εὐφυῶς λελυμένον, καὶ τὸν τελευταῖον ἀπόγονον τῶν Ῥωμαίων Καيسάρων ἐξιχνιασθέντα ἄχρι τοῦ τελευταίου τοῦ ἀναπαυτηρίου πέραν τοῦ Ἀτλαντικοῦ.

Παριέρχου ἀνεκδότου ποιεῖται μνηστὴν ὁ Σερ Ρ. Σχάμβουργ, ἀφορῶντος τὴν ἀνακαίνισιν τῆς παραδόσεως, θεωρούσης ἓνα τῶν Παλαιολόγων εἰς Βαρβάδαν διατελοῦντα. Λέγει δέ, χωρὶς ὅμως καὶ ἐγνωσται περὶ τῆς ἀληθείας, ὅτι διχκοῦντος τοῦ τελευταίου ὑπὲρ ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, καὶ τῆς ἀπελευθερώσεως ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀγῶνας, ἡ ἐν Βαρβάδᾳ Ἀρχὴ ἔλαβεν ἐπιστολὴν παρὰ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἀθηνῶν, πυνθανομένης ἂν ἄρρην κλάδος τῆς οἰκογενείας τῶν Παλαιολόγων ὑπῆρχεν εἰσέτι εἰς τὴν νῆσον, καὶ ἐξαιτουμένης ἵνα, ἐὰν οὕτως εἴχε τὸ πρᾶγμα, τῷ δοθῶσι τὰ μέσα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ χρειάζεσθαι καλούσης, ἡ κυβέρνησις ἤθελε πληρώσει ὅλα τοῦ ταξιδίου τὰ ἐξοδα. Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ὁ λόγος οὗτος δὲν διεδόθη ἐν Εὐρώπῃ (α), καὶ ἡμεῖς (ἐν Ἀγγλίᾳ) οὐδέποτε ὠνευρέθημεν ὅτι ἐν τοῖς διὰ τὸν θρόνον ἀνταγωνισταῖς τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου ὑπῆρχε καὶ γνήσιος γόνος τῶν ἀρχαίων αὐτοκρατορικῶν δεσποτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διηγήσει ἐκτεθειμένων γεγονότων, δυνάμεθα νὰ πορισθῶμεν σημαντικὰς τινὰς σκέψεις καὶ διασκεδαστικὰς μελέτας. Ἡ τύχη τῶν Παλαιολόγων, τὴν μὲν μέν ἡμέραν ἐπὶ θρόνου καθήμενων, τὴν δὲ ἐν τῇ εἰρικτῇ μεταβαίνοντων, ἀπὸ τῆς βασιλικῆς ἀξίας εἰς ἀθλίαν ἐξορίαν, ὑπῆρξεν ἴσως ὁ πικρὸς κληρὸς καὶ ἄλλον αὐτοκρατορικῶν οἰκογενειῶν. Ἐὰν εὐρίσκωμεν τοὺς ἀπογόνους τῶν Ἑλλήνων αὐτοκρατόρων εἰς τὸ ταπεινὸν ἐπαγγέλμα ναυτῶν, νεωκόρων, ἱεροφυλάκιων καὶ ἐπιστατῶν τῶν ὁδῶν, δὲν εἶναι διόλου παράδοξον νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εἰς τὰς ἀγυῖάς μας ἔχομεν ἴσως βασιλικούς ἀχθοφόρους καὶ κοπρολόγους, τοῦ σκῆπτρου εἰς σάρωθρον ἐκτραπέντος καὶ τῆς μονότροχου κατασχούσης τὸν τόπον τῆς ἀρμαμαξίης. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Νεμβρώδ πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ ἀκόμη καὶ νὰ διατηρῇ τὰς προγονικὰς αὐτῆς κλίσεις ἐν τῷ ἐπαγγέλματι κυνηγῶν, ἢ ἐν τῷ ἐτι ταπεινοτέρῳ βαθμῷ ἱπποκόμων. Τίς οἶδεν ἐὰν οἱ ἀπόγονοι τοῦ Σολομῶντος ὡσι μεταπράττει παλαιῶν ἐνδυσμά-

των, ἢ ἐὰν οἱ κληρονόμοι τῆς τῶν Νεβουχοδονοσόρων δυναστείας ὑπάρχωσι πῶς εἰσέτι μεταξὺ βοσκῶν ἢ κτηνεμπόρων, γαλακτοπωλῶν ἢ γραμματέων γεωργικῶν ἐταιρειῶν. Ἡ γενεὰ τοῦ Τυμερίανου πιθανῶς ἀπέληξεν εἰς τυμβωρύχον, καὶ ἡ Φριδερίκου τοῦ Εὐθυρογένους εἰς κρυεῖα. Ἡ ἰδανικὴ μετανάστευσις τοῦ Πυθαγόρου δὲν ἦτο μᾶλλον ἀπίθανος ἢ θαυμασιωτέρα τῶν παραδόξων μεταμορφώσεων, δι' ὧν κατὰ τὸν ροῦν τῶν αἰώνων εἶναι ἐνίοτε παρωμένον νὰ διαβῶσιν οἱ ζῶντες ἀντιπρόσωποι αὐτοκρατόρων τε καὶ βασιλέων.

Γ. ΛΑΝΟΣ ΠΕΚΟΣ.

Οἰκόσημον Μαρτιέλλῃ.

ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΣΗΜΩΝ.

—000—

Τὸ παρατιθέμενον οἰκόσημον ἀνήκει τῇ ἐξ Ἰταλίας καταγομένη οἰκογενείᾳ Μαρτιέλλῃ (Marinelli)· φέρει δὲ ἐπὶ τοῦ θυρεοῦ σταυρὸν, καὶ ἄνωθεν τοῦ στέμματος πῖλον ἱερατικόν μετ' ἐκχτέρωθεν θυτάνους, δηλοῦντας τὸν ἀτομικὸν βαθμὸν τοῦ πρώην ἐπισκόπου τῆς ἐν Θήρᾳ Δυτικῆς ἐκκλησίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ.

—000—

Ὁ Κ. Κ. Παπαρρηγόπουλος, καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ὀθωνος καὶ συνεργάτης ἡμῶν, ἤρξατο τῶν χειμερινῶν αὐτοῦ παραδόσεων διὰ τοῦ ἀκολούθου εἰσαγωγικοῦ λόγου.

Κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος θέλομεν συμμελετήσαι τὴν ἱστορίαν τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἥτοι τὴν συνήθως λεγομένην Βυζαντινὴν ἱστορίαν.

(α) Αἰετι δὲν ὑπῆρξε ποτέ. Σ. Π.